

A Portfolio.hu egyik cikke hívta fel nemrég a figyelmet arra, hogy egyes agglomerációs településeken egy év alatt óriási ütemben nőtt a kiadott építési engedélyek száma, akár a többszörösére is. Belenézve a KSH oldalán elérhető adatokba, valóban úgy tűnik, hogy – az alacsonyabb telekárak és a több üres telek miatt – ismét előtérbe kerül az agglomeráció, vagyis egy újabb szuburbanizációs hullám indulhat.

Ami egyből kitűnik, hogy a számok mellett mennyire eltörpül az agglomeráción kívüli építési engedélyek száma az utóbbi három évet tekintve. Például Dunaharaszti 310 vagy Veresegyház 650 építési engedélyével szemben Nagykőrösön 14 (!), Cegléden 78, Abonyban 18 lakás építését kezdeményezték, miközben utóbbi három esetén nagyobb, városiasabb, életképebb szerkezetű városokról van szó - viszont túl messze vannak Budapeستől, ahol a munkahelyek koncentrálnak.

Az arányokat jól mutatja a kiadott építési engedélyek lakásállományhoz viszonyított aránya. Ebben a rekorder (az apró, Nagykovácsitól különvált Remeteszőlőstől eltekintve) Veresegyház, Nagytarcsa, Halásztelek, Gyömrő és Diósd: ezeken az egyébként is nagyra nőtt településeken 10% körüli mértékben bővült/bővül a lakások száma, ami tovább feszíti az agglomeráció kereteit. Ha tekintetbe vesszük, hogy a beruházások valószínűleg jelentős részének van köze a CSOK-hoz, akkor ez népességnövekedés szempontjából még ennél is nagyobb volumen jelenthet.

Ezek az adatok ugyanis több kérdést felvetnek. Tudjuk, hogy az agglomeráció népességnövekedése több komoly problémát okozott már korábban is. Ez elsősorban az itteni települések hirtelen növekedéséhez köthető, és egyfajta ördögi körként jelentkezik: a szolgáltatások, munkahelyek hiánya miatt óriási az ingázók száma, és ez gyakran autóval történik, hatalmas nyomást helyezve az agglomerációra és Budapestre. Nem véletlen, hogy az úgynevezett zebraásló-jelenség is ezeken a helyeken jelentkezett elsősorban: a megnövekvő autóforgalom szétfeszíti ezeknek a településeknek a közterületeit és veszélybe sodorja a

közlekedés gyengébb (nem autót használó) résztvevőit.

A jelenség megmutatja azt is, hogy tovább él a „zöldbe költözés” illúziója, miközben ha megnézzük az új lakóterületeket, általában kis telkekre épített családi házakat látunk, érdemi zöldterület nélkül, mindenféle karakter nélküli utcákban, egykori szőlőhegyek vagy szántók helyén.

[*A teljes cikk itt olvasható.*](#)